

NENS quod mox dixerat sic inquit.

Speratus.

Idest, Nihil non egimus, agimusq;
q; ubiq; armatura uerbi Dei tum
a dextris, tum a sinistris adgrediē-
tes, ut uos resipiscatis tandem.

Facultas Theologica.

NIHIL egisti hactenus, agisq; in presentia
Sperate, quo rebus tuis apte, prudenterq; consula-
eris quouis modo. Scripsimus abunde, quom tuis
primis literis responderemus, quamam ratione,
quibusue medijs dissolutū dedecus istud tuum, pon-
tueras refarcire. Veram speretis amicis, paternis-
q; monitis, sensui semper tuo qualicūq; aut male
tibi consulentiū, malueris inherere. Quare in-
stius tibi, q; nobis iocundam hanc tuam (ni desipis
omnino) impatandam ducet. An armatura uerbi
Dei tum a dextris, tum a sinistris fueris nos ad-
gressus, adfarcinata epistulolo huic tuo barbaria
etiam lippis, atq; cōsoribus indicat euidenter. Nū
sic insulse cōminari, pie praesertim tecū in re male
tua agētib; ex Paulo Paule didicisti Vix sic aris,
percutiq; grassatores, spoliatorum causa insontes ni-
atores adgrediantur atrocium. Vnde scētum est, ut
non fidele primū fronte, barbariae huius fuisse te

2. Cor. c. 6

B 4 credidimus

credidimus authorē. Si hoc genus hominū Paulu-
num fuerit extimandū, pergamus omēs uiperinis
moribus, impudentissimiq; conuitijs uel optinor
quosuis homines diriter infectari. Sed absit hoc ab
homine non tantū nomine Christiano. SVBIN-
FERS stolidam, cur sic nobiscū egeris, rationem
ut nos scilicet a te moniti resipiscamus tandē. De-

Prouer-
bium.

Hor. I. pos

Plutar. in

Apoph.

Prouer-
bis.

Persius

saty. 5.

Prouerb.

3.4. de

ponto.

Prouerb.

Naso. 2.

de arte,

ut ceteri.

sipit at prudens stolidi mandata capessens, iniuria
Sperate a nobis petis, qđ eramus iure a te antea
petituri. RESIPISCATIS TANDEM in-
quis. Risum teneatis amici. En scapha scapham
promocat. En agrotus penitus, medico cōsultit pe-
ritissimo. En alius Cato docere Calones pergit.
Immo sus Minervam. O felicem tempestatē hanc
nostram, in qua tertius e celo cecidit Cato. En re-
bus magna iam ex parte perditis, spes prater spē
oritur desperatis. Si paucos ante menses tu, uel
quispiā tui similis facultatē hanc nostrā, ut resipis-
ceret, monuisses, I bibe dixisset, purgātes pectora
succos. Quicquid ex intota nascitur Anticyra. RE-
SIPISCATIS tandem, inquis. Num Sperate re-
sipiscet quispiā insulsi monitoris sequens monitū?
I adgrederet cubiculariat ancillas tuas, qbuscū tibi
cōmertū gratum seruis, ut he resipiscant tandē.
Resipiscant autē si loles exemplo, uices tibi sum-
itē ceteri. delegarint.

RESIPISCATIS TANDEM inquit.

Et cur

Et cur sapiens Sperate, desipientiū monitor, hanc
 a nobis respicientiā tam anxie affectas? An extima-
 mas respicere nos, si doctrinā, uirā, moreq; tuos Prouerbi
 albis equis imitari conabimur? Sed, quis prudens a plura.
 cecum ducē sibi statuit? Attica musa num sequetur Ariston
 tur Caricā? Phrymondam iubes imitetur Socra- phanes, et
 tes? Speratum ducē parēt, qui non nouerit. Non Lucanus
 mirum prudens lector a nobis Speratū petere, ut
 respiciamus. Quandoquidē sumus iuxta perperā
 arrogatū sibi suumū sapientie gradū. Lupi, hirci
 nebulones, obtusi ingenio. Antichristi, Archifideli,
 meretrices, infidelitatis ministri, heretici, schismati-
 cōtortores, demonibus obsessi, in experti, indocti, im-
 pii, Sophiste, idolatrae, fidei ignari, ignorare nos
 quid deus, quid Christus sit. Et breuiter nihil nos
 de Deo scire penitus. Ludus sibi, not A sinos nomi-
 nare. Q VAERES forsā lector eandē cur im Problem
 manus hęc monstra ab humana effigie discernere ma-
 nequinerit Desperatus? AN quod is mirā quam Sperati
 dam Manū contraxerit ex parentibus? AN qd ballucina
 maledicus hic homo nunq didicit benedicere? AN tio.
 uero, quod brutus ipse, brutos existimat cunctos
 alios? AN certe, quod dum hęc scriberet, a malo
 demone obsessus, fuerit mente captus? VNT qui
 patens Speratū Circeae Magia, quoties libuerit
 tuū se, tū facientes sibi ceteros, in monstra, imman-
 nesq; ferae suetum cōuertere. Q VID ergo mirū.

si in feram, monstrumq; speratus uersus, p̄p̄ ferinis
 monstrosusq; nominibus nuncupet Viennenses?
 QVIS, (inquit) is est, qui uos in tam ferinus fa-
 cies transfouit, aut? Terra in qua filius, uel si malis,
 Prouer- Leopardus semine permixto genitus. Iumo uero
 bia. monstrum ingem nulla uirtute redemptū. Quid
 Prouer- quod speratus fuisse sectator uite, uixq; dignus
 biam. porcos pascere Pirithoi, scrophæos clauos, sullos-
 q; pucillos Theologos mancipat Viennenses? Nec
 Prouer. mirū. Nam, ut dicitur, Tractāt fabriliū fabri. At-
 Hor. I. tingit lingua dentē, qui doluerit. ASININA ca-
 epistolariū pita (Speratus inquit) estis. V de animal asinum,
 Sperate, natura genuit, et te uitia penitus detur-
 parant, Aut si libet id ipsum referas in parentes.
 Quispiam, optimū, nasutum tamē uirum olim as-
 V asre fa- num per contumeliā nuncuparat. At is clanculū
 ctum, di- adiit conuitiantē, blasphemūq; hominem, cumq;
 ctumq; liquido, uire olido, copiosq; stercore, & uertice ad
 imos pedes astutum perluit. Quid agis asine, ex-
 clamat procax ille. Natiū (inquit) asini officiū.
 Prouer- ASINI (inquit) estis. Quid si te nullū uerius, aut
 bia. cuculum quispiā nuncupabit? RESIPISCATIS
 tandem inquit. TV uideris prudens lector, quis
 nostrum dignior, ut resipiscat, fuerit. ET cur Spe-
 rate nos asinos esse dicis? QVIA nescitis (inquit)
 quid sit deus, quidue Christus. A temetipso hæc di-
 cis Sperate, an alij tibi dixerunt de nobis? Si a te
 ipso.

ipſo. Num iura patiuntur, ut tibi exhibeas testi-
monium: ſi alij hæc de nobis dixerint. Diſſereamus
omnes, ſi talia iniuria, aſcripta nobis, nō ſint tuis
teſtibus iure optimo tribuenda. NESKITIS (in-
quis) quid ſit deus. Immo nec Chriſtus quoq; . ſi
nihil præter hæc aliud ſcripſiſſet in hac adſarcina-
ta barbarie, abunde ſatis ex hoc uno, ſperaticam
temeritatē diſcoſceret quicq; prudens. ET CUR
ſperate neſcire nos deū tam temere, tamq; perſi-
naciter aſſeueras? Cum teſte Damasceno ab initio
lib. primi, cum quod eſt Deum eſſe cognitio, natu-
ra omnibus ſit inſerta. Nam, opīnionē tuā orator
maxime, apud Ciceronē de legibus lib. primo le-
giti, nullam eſſe gentē neq; tam immanſuctā, neq;
tā ſerā, quæ non, etiā ſi ignoret qualē habere Deū
deceat, tamen habendū ſciat. DICES forſan, quid
Deus ſit ſub propria ratione, neſcitis. O inſuſum
cerebellum. O caput ſine pectore, O ſine ratione
animal. An putas ſperate poſſe ab homine ſciri
quid ſit ſub propria ratione Deus? Legiſtine illud Cap. 11.
apud Matthæū? Nemo nouit filiū niſi pater, neq;
patrē quis nouit niſi filius &c. Inſinitam enim, ac Regula.
ſummę perfectiōis non poteſt niſi ab infinito, & ſum-
mę perfectiōis intellectu ſciri quid ſit. Cyrillus cap.
34. lib. 9. in euāgeliū iōānis. Nullus naturæ Dri-
tatis, inquit, & capax intellectus eſt, ac idcirco ſuriſus
eſt, qui audet temeraria ſcrutatione rimari quid-

nam

Deus qđ
sit.

nam Deus secundū naturam est etc. NESCITIS
(inquit) qđ est Deus. Putar ne sperate non legisse
nos caput quātū primi diuinarū instit. Lactāij.
Ca. 7. 13. preparatiōis Eusebij. Primū naturalū
q. Annai Seneca, Primam de natura Deorū. M.
Tullij. Timē Platonis, ceterosq; scriptores, qui
gentiliū de Deo sententias abunde referunt? Posi-
donius (ut lib. 7. refert Laetius) Deum sic definit
Deus est animal immortale, rationale, perfectū
sive intellectuale, beatū, a malo omni remotissimū
providentia sua mundum, & quae sunt in mundo,
disponens omnia. Cicero in Cōsolatione ip̄ verbis
Deum definit. Nec uero Deus ipse, qui intelligitur
(inquit) a nobis, alio modo intelligi pōt, nisi mens
soluta quadā, & libera, segregataq; ab omni cō-
creatione mortali, omnia sentiens, et omnia mouēs.
Paulus apostolus cap. primo 1. & 6. epistole primae
ad Timotheū ip̄ sermōe uerbis interpretatur quid,
qualiq; deus sit. Deus est natura princeps, beatus,
& solus potens, rex regū, & dominus dominantū,
qui solus habet immortalitātē & lucem inhabitat
inaccessibilem, quē nullus hominū uidit, sed nec uide-
re potest, cui est honor, & imperiū in sempiterna
nam. Augustinus exponens cap. primum Euangelij
Ioannis ait, Deum esse substantiā quandā uiuam,
perpetuam, omnipotentē, infinitā ubiq; prae-sentē
ubiq; totam, usq; inclusam. Libuit hoc loco ad
cōuincendā

edudicendam sperati perniciaciā Simonidis factū
 prudens ex Ciceroe referre. Is enim quom tyrā Pritho de
 nus Hiero ab eo peteret quid, aut qualis sit Deus, natura
 deliberandi causa sibi unā diem postulavit. Quom decorum.
 idem ex eo postridie quæreretur, biduum petiuit.
 Quom sepius duplicaret numerū dierum, admi-
 rantq; Hiero quæreretur, cur ita faceret. Quia quā-
 to (inquit) diutius considero, tanto mihi res inde-
 tur obscurior. DICITE mihi (inquit) qd sit Chri-
 stus. Augustinus exponens illud iohannis capi. 5. Christus
 Quia plim bonis est. Quid est Christus? Verbum quid sit.
 dei (inquit) habens hominem. Athanasius definit in sym-
 Christum esse Deū, & hominem. Cassiodorus in bolo.
 cōmentarijs psalmi. 2. Christus (inquit) est Deus,
 anima rationalis, & caro. Si sententiam nostram
 quid, qualisq; Christus sit, instanter exposcatis, eā
 accipe verbis paucis. Christus est Deus, & homo,
 eri, & sapientia patris humani generis receptor
 superbiorū hostis, blasphemorū flagellū, seducto-
 rum punitor acerrimus, hostiū pacis severissimus
 infector, uenerum, arrogantē, uentosum, blas-
 phemūq; speratum, cuiq; adherente sibi incon-
 stante turba, plim misere irusum ad Orcū. Non
 sperate ex iam iam dictis (nisi cautijs) clare uia
 des, huius inter nos litis, effectum, lacrumq; (Id enī
 ex palcstra huius uictoria praxiam uolens pro-
 mūtis) reportasse nos, pēq; sub iugū uice mittendū
 possidere

possidere iam nullū INGRESSIT suspensionē Spe-
rate sagacibus quibuslā, quod nullam omnino in
hac adfarcinata barbarie tua, nec genitoris, nec
genitricis, feceris mentionē. Narrant historia in-
gratos quoslā filios fuisse utrumq. parentum, vel
alterum, quod sinistre se genuerunt odio profectu-
tos. Qui habet aures audiendī, audiat. SED cur
Sperate exemplo deicisti in terrā uultū, habitū
parentū tuorum sabobscura, vel modica mētionē?
Ortam fateri rubor unde duxerit Quid nota re-
condis. Sciunt hunc tonsores, ac lippi cuntes. Mirā
certe criminum conditio, ut uel nolentibus eorum
autoribus, ut quadam uolū se prodant prociuis.
Inuenalis Deprendas (inquit Satyricus) animi tormēta la-
saty. 9. tentis in agro corpore, deprendas Et gaudia, su-
z. Metamorph. mit utrūq. inde habitū facies. Elegās Nasonis illud.
Prouer. Heu q. difficile est crimē nō prodere uultu. In pro-
Seneca uerbis abierunt Tragicū illud. Vultus loquitur
trag. 10. quodcūq. negas. Item Manlij hemistichū. Ante
Lib. 5. os est anlus. Rursus Et Horatianū illud ex Epodo.
Ora pallor albus inficit. Huc tendit Salomonis
Parabola, prouerbiorum cap. 27. Quomodo in
aquis (inquit) resplendet uultus prospicientiū sic
corda hominum manifesta sunt prudentibus.

Speratus.

Amicioribus non semel a uobis

speretis.